

۳۳۸۰۸

کتاب

رینا تلکمایر
ترجمه‌ی بشرا مهرمحمدی

ادامه

و اند کودک و
نوجوان اطراق

تلگمایر، رینا، ۱۹۷۷ م.
دلرهههای/رینا تلگمایر؛ ترجمه‌ی پسرا مهرمحمدی؛ ویرایش امین شیرپور.
تهران، نشر اطراف، ۱۳۹۹.
۲۲۴ ص؛ مصور(رنگی)
۹۷۸-۶۲۲-۶۱۹۹۳۹-۶
فیبا
عنوان اصلی: Guls، 2019.
فشار روانی در کوکان
BFY73
۱۵۵/۴۱۸۹۰۴۲
۷۲۷۵۴۷۴

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآورنده
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست نویسی
پادداشت
موضوع
ردیه‌بندی کنکره
ردیه‌بندی دیویس
شماره کتاب‌شناسی ملی

داد، مددک و
بودوار، اطراق

روایت مصور

دلرهههای

رینا تلگمایر

ترجمه‌ی پسرا مهرمحمدی

ویرایش و صفحه‌آرایی: امین شیرپور
طراحی جلد: محمد رضا دوست‌محمدی
چاپ: کاج
صحافی: نمونه
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۹۹-۳۹-۶
چاپ سوم: ۱۴۰۰، ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۸۲۰۰ تومان

همه‌ی حقوق چاپ و نشر این اثر برای «نشر اطراف» محفوظ است.
هرگونه تکثیر، انتشار و بارگذاری این اثر (چاپی، کپی، صوتی، تصویری، الکترونیکی)
بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است.
نقل برش‌هایی از متن کتاب با ذکر منبع آزاد است.
تهران، خیابان شریعتی، خیابان قبا، کوچه‌ی کوروش، پلاک ۱۴ واحد ۲
تلفن: ۰۲۶۹-۵۵۷

یادداشت نویسنده

الهام بخش کتاب دلهزه‌ها آدم‌های واقعی، جلسات مشاوره‌ی واقعی و خاطرات واقعی کلاس چهارم و پنجم دبستان من بوده‌اند. من بیشتر عمرم با دل درد و اضطراب دست و پنجه نرم کرده‌ام. سال‌هاست که هر دوی این‌ها کمتر شده‌اند چون کم کم یاد گرفتم چطور مهارشان کنم. نه ساله که بودم معلوم نیست از کجا سروکله‌ی هول و هراس‌هایم پیدا شد. کلی غیبت از مدرسه داشتم. به هر احساس غیرعادی کوچکی در شکمم و سواس پیدا کرده بودم. تمام مدت می‌ترسیدم که نکند غذای «اشتباهی» بخورم (اصطلاح علمی برای ترس از حالت تهوع، استفراغ‌هراسی یا فوبیای استفراغ است که خیلی از آدم‌ها واقعاً گرفتارش هستند). در پنج سال گذشته به جلسه‌های صحبت‌درمانی، درمان‌شناختی رفتاری، آموزش ذهن‌آگاهی و ای. دی. ام. آر. فرتهام و داروهای آرام‌بخش خورده‌ام. همه‌ی این‌ها هم کمک کردند اما فهمیده‌ام که ترس‌ها و نگرانی‌هایم بخشی از هویت من هستند و برای کنترل آن‌ها تا جایی که می‌توانم می‌کوشم.

برای تشخیص بیماری‌های ریادی هم آزمایش داده‌ام؛ از بیماری سلیاک (جذب ناقص مواد غذایی در روده‌ها) کفته‌تا التهاب مزمن روده‌ها و زخم معده و بعد از کلی جواب آزمایش منفی، پذیرفتم که از لحاظ پزشکی معده‌ی من «مشکلی» ندارد. فقط دستگاه گوارش حساس است و باید مراقب چیزهایی که می‌خورم، باشم. شاید شما هم بعضی از مشکلات من را داشته باشید یا مشکلات‌تان کاملاً متفاوت باشد. اگر هر نوع فشار عصبی روی خودتان حس می‌کنید حتی‌ماً موضوع را با یک بزرگ ترقابی اعتماد در میان بگذارید. من خیلی خوش‌شانس بودم چون کسانی را داشتم که برای بهترشدن حالم به من کمک کردند.

در آخر می‌خواهم تشویق‌تان کنم که درباره‌ی احساس‌تان حرف بزنید. می‌توانید حس‌تان را بنویسید، درباره‌اش نقاشی یا کاریکاتور بکشید، آهنگ بسازید یا بنوازید یا خیلی راحت با دوستان‌تان درباره‌اش حرف بزنید. آدم باید دل و جرئت داشته باشد و به بقیه بگوید چه چیزی توی بدنش حس می‌کند چون احتمال دارد دیگران هم بتوانند آنچه را می‌گوییم، درک کنند. تا وقتی امتحان نکنیم معلوم نمی‌شود.

از این‌که کتابم را می‌خوانید بسیار ممنونم.
ربنا

